

Előljáróban: Az egyedi képek használata és az egyedi nyelvhasználat alapvetően egy nagyon jó dolog – nálad arra érdemes ügyelni, hogy ez ne menjen az érthetőség rovására. A javítási javaslatok nagyrészt arra irányulnak, hogy tisztábbak legyenek a történetek, illetve néhány helyen jelentéstartalom miatt cseréltem szavakat. Ezek kivétel nélkül mindössze javaslatok, nem kell őket elfogadni, és nem ez az egyetlen mód, ami működhet – én csak példát hozok. A szöveg mögötti visszajelzésben írok bővebben majd erről.

Prológus

3 héttel korábban

Már megint felültetett az a rohadt kotorék.

Ez a borongottós gondolat járt a fiú fejében, amikor ajkához emelte a karcos poharat, és újabbat kortyolt a jeges Godfatherből. A pancsolt whisky és a bővli keserűmandula szétáradt a vénáiban nyelvén, ahogy hátradőlt a rozoga, nyikorgó széken. Undorodva lélegezte be a klub kommersz szesztől, olcsó bagótól és savanyú izzadságtól terhes bűzét, ami pácként beette magát az évek során a beázott falakba, és a sokat megélt parkettamozaikokba is átpácolta az évek során.

Igen, a Bicskanyitogató pont olyan lepukkant, külvárosi prosztó-góc volt, mint amilyenek a neve mutatta: egy életveszélyes lebuji, ahová még a gengszterek közül is csak a szárnyaszegettebbik fajta jár.

Meg ő. Ő is csak akkor, ha muszáj, ha ezt adja meg találkozási pontként. Nem mintha számítana, milyen koordinátákat nevez meg. A kuncsaftjai általában bőven elég nyomorultak ahhoz, hogy bármely szennyleven át odahordják magukat, ahová csak parancsolja. A pokol folyóiban is vígan mártóznának, annyira kell nekik az értékes áru, amit kínál.

Általában. Csakhogy ez a rohadt kotorék, akire várva most a drága idejét vesztegeti a millió karátos idejét... ez már másodjára ültette fel. Ha nem esik be húsz percen belül, végleg katapultálja törli a vevőlistáról. Akad majd másik húsz százalomgőres-százalmas alak a helyére.

[KZs1] megjegyzést írt: én a kotorékot még így nem hallottam, de látom, hogy használat a fiúnál konzisztensen, ezért nem nyúltam hozzá

[KZs2] megjegyzést írt: életveszély v szárnyaszegettség? arra gondolsz, hogy azok járnak ide, akiknek nincs mit veszíteniük? (a szárnyaszegett szót nem értem itt ebben a kontextusban)

[KZs3] megjegyzést írt: homályos a fiú pozíciója: először azt mondja, muszáj ide jönnie, majd azt, hogy bármit mondana, a kuncsaftjai oda mennének, engedelmeskednének neki, de közben onnan indultunk az első bekezdésben, hogy felültette valaki, ráadásul nem először – ez így megkavarhatja az olvasót, érdemes lenne letisztázni

mivel nem tudjuk pontosan, mit árul (az első gondolataim a drog vagy a szex) ezért a kuncsaftokról adott információknak (nyomorultak, bármit megtennének azért, amit ő kínál) nincs mihez kapcsolódnia az olvasó fejében – ha még nagyon nem szeretnéd elárulni, mi is ez, akkor is lehetne az első oldalakon néhány plusz információt még adni az olvasónak

a nyomorultakhoz még egy gondolat: nem értem, hogy mire utal ez a szó. a bármire hajlandóságra? szegények, vagy függők?

Alighogy ezt eldöntötte, a klub ajtaján ~~rostokelő felett lógó~~, kopott, rozsdanyűtt kolomp otrombán ~~felbűfögött megkondult~~. A fiú arrafelé kapta a fejét, de hiába; nem az a patkány ~~szívárgott lépett beát~~ a küszöbön, akire ~~úgy~~ várt.

Hanem egy éppoly oda nem illő alak, mint ő maga. Zord érdeklődéssel mérte végig.

Középkorú férfi volt, aki drágaszabású fekete öltöny alá rejtette gyanúszagú valóját. Átlagos testmagasságát alighanem ~~megannyi~~-fegyencedzéssel kompenzálta, legalábbis tagbaszakadt termetéről ez rítt le. Világos, zselével ~~behemót koponyájára~~ hátranyalt haja már-már fehérnek hatott, ~~miként behemót koponyájára tapadt~~; nyüzött martalócpofáján napszemüveget viselt.

Hajnali kettőkor. Egy hullasötét krimóban, ahol csak valami ~~eltűzött~~ budoárbordó fény pislákol.

A férfi céltudatosan balra indult, mintha várná a bejáratott VIP-részlege, pedig a fiú még sosem látta őt errefelé, sem azt – ~~pláne~~ nem azt –, aki szorosan a háta mögé tapad ~~va követtet~~. Elég volt egy villanás, hogy felismerje a lányt.

Mi a fene? Mit tettek az italába, hogy ilyet hallucinál? *Ő?! Hogy a bűdös picsába kerül ide ő?* Hogy keveredett erre az az ~~idegtépő, folyton~~-mitugrász, tejfölszöke csitri, akit immár negyedik éve alig bír elviselni? Mit keres ez a buzgómócsing, pedáns osztály-üdvöskéje egy efféle ~~alvilággá aljasult romkocsmában?~~ Ráadásul ennek az öltönyösnek a ~~társaságában? z-eszkertjében~~. Merthogy minden kétséget kizáróan együtt voltak: ugyanazon asztalnál foglaltak helyet, és egymással veszekedtek.

Vérre menően veszekedtek.

A fiú keze erősebben kulcsolódott a vastagtalpú üveg pohárra. Felébredt ~~ágaskodott~~ benne a kíváncsiság, azt kívánta, bárcsak hallhatná ~~a hadakozásukat~~. Túl messze ültek tőle, egészen a ~~place~~-kocsma másik szegletében, és noha a táv még így sem lehetett több tíz méternél, a ~~hanyatló-bár bábéli~~ zűrzavara, a dübörgő zene ~~váladék~~ és a részeg ~~örjengések~~ kurjongatások egyvelege ellehetetlenítette, hogy bármi is el ~~usson~~ ~~botladozzon~~ a füléig.

Pedig amazok ordítottak, ~~kitűnt~~ a gesztusaikból. A lány ~~akként~~, mintha kifeszített életét próbálta ~~volnaná~~ ~~lekönyörögni~~ ~~ledegni~~ a keresztről, ~~de~~ a férfi ~~viszont~~ szenvedtlen arccal, zsebében pótszögekkel ~~hallgatta~~.

Aztán – mintegy óhaját kiszolgálva – a szöke lány ~~félre~~ ~~sapta~~ ~~elfordította~~ a fejét, és pont megfelelő szögbe került ahhoz, hogy a fiú rálásson ~~sokkosan~~ ~~rángó~~ ~~hevesen~~

[KZs4] megjegyzést írt: jó ez a szó

[KZs5] megjegyzést írt: itt derül ki először, (közvetetten, a négy évből tud erre eljutni az olvasó, nincs valójában kimondva) hogy középiskolás a narrátorunk nincs örülten későn, de mivel én már olvastam az első fejezetet korábban, ezért volt egy preconcepcióm a narrátor koráról – érdemes friss szemű bétától megkérdezni hogy meglepődött-e itt

[KZs6] megjegyzést írt: a csitri kissé infantilizálja a lányt – ha ő lesz a love interest, ezt érdemes átfogalmazni

[KZs7] megjegyzést írt: hangulatos szókapcsolat

[KZs8] megjegyzést írt: esetleg: látszott abból, ahogy gesztikulálnak?

[KZs9] megjegyzést írt: ügyes, egyedi kép, viszont a leoldozás (kötélre utal) és pótszögek képzavar (a javaslat nyilván akkor működhet itt, ha a lány kérlel, ha nem ez a helyzet és félreértettem, akkor nem)

artikuláló ajkára. Az öltönyös vele mozdult, utána hajolt, nem engedte, hogy a lány kizárja. Jackpot, jackpot.

– Nem teheted ezt vele, VELE nem! – olvasta le a lány szájáról. Könnyei szitkozódva zuhogtak végig az arcán, le az asztallapra. A lelkének folyékony méregkicsapódásai voltak.

A férfi akkurátusan megigazította a nyakkendőjét.

– Ötletem sincs, miről beszélsz.

– Ne játszd már a hülyét, mindent tudok, érted?! – tajtékzott a lány a tulajdonságait, fehérarany szín hajába tépve. – Mindent elmondtak!

Az öltönyös alig észrevehetően biccentett.

– Ha ez igaz, akkor azt is tudod, hogy feleslegesen rúgkapálsz.

— Szeretni sosem felesleges. De honnan is... – A lány még folytatta, de a mondat második felét már kitakarta egy ingatagon a mellékhelyiség felé bukdácsoló a fiú perifériájából egy előtte elbukdácsoló, ingatag szerencsétlen, akit ellentmondást nem tűrő kényszerek kergettek a mellékhelyiség felé. Fuss, haver, mert ez a parketta fullon van, nem bír még egy hányás-plecsnit befogadni.

Mire a valóság votívóvá szna kitisztult, és újra rájuk látottelébe tárult a jelenet, a két fél már berekesztette az elharapódzott találkozót. A lány hisztérikusan talpra pattant, azután —szívgörnyesztő keservét maga után húzva— kivi harzott.

A feketeöltönyös férfi pár másodpercig rezzenéstelen betonarccal terpeszkedett a székén, majd minden átmenet nélkül, egészségtelenül lassú mozdulattal napszemüvegének szárához nyúlt, hogy levegye magáról.

Na, mi a helyzet, vakondember? Kell egy zsepi neked is? – morfondírozott a fiú, mialatt poharával körözve, italát lögybölve leste a továbbiakat. Arra számított, hogy a férfi pillantása az ajtóra tapad majd, a kirohanó lány után pásztázva.

Tévedett. A szemüveglencsék alól elővillanó, mélyen ülő huskyszemek egyenesen és félreérthetetlenül őrá meredtek.

Megfagyott a pohár a kezében. Még a szegényes fényviszonyok sem tompították a férfi íriszének mellbevágó dermedt-kékségét, pillantását, melyet szánt szándékkal vájt az övébe, csak az övébe.

A fiú azonban messze földön (de legalábbis a saját elméjének útvesztőiben) híres volt a hidegvéréről megőrizte a hidegvérét: a gyomrába döfő hűledezés-döbbenet ellenére, pislogás nélkül állta fogadta a látszólag teljesen indokolatlan

[KZs10] megjegyzést írt: ezt nem értem pontosan, hogyan kellene elképzelni, mi a mozdulat, amit tesznek a karakterek

[KZs11] megjegyzést írt: kicsit feljebb arra gondol a fiú, hogy hallani szeretné őket – körülbelül ott jó lenne, ha kiderülne, hogy szájáról olvasni is tud

[KZs12] megjegyzést írt: zavaros: a szitkozódás valamilyen verbális dolgot sejtet, a zuhog inkább esőt idéz meg, nem egy felületen (arc) való lecsorgást. a méregkicsapódás szót nem teljesen értem – a lány lelkében érzett düh? méreg? kétségbeesés? csapódnak ki könny formájában?

ez a mondat itt összességében túlzó, színpadiasnak hat – erősebb hatást lehetne elérni azzal, hogy ha visszafogottabban mutatná meg, hogy legördül a könnycsepp az arcán

illetve itt kilépünk a narrátor válla mögül, olyan dolgot mond ki tényként, amit nem feltétlenül tudhat

[KZs13] megjegyzést írt: fókusz megtartása miatt húztam

~~energiaviadalt~~kihívást. Az öltönyös szuggerálását ~~tartva~~–állva kiitta a maradék kotyvalékot, majd kiürült poharát lecsapta az asztalra.

Elég ebből – gondolta, és ~~párduemozgásával~~felemelkedett ültéből. – Elmegyek. Az a ~~majomszájú~~gyökér, aki felültett nem kapja meg a havi nasidózist, mára ebből felkiáltójelesen elég volt. Jobb programom is akad, mint a néma faszméregetés Don Corleone albinó kiadásával.

Elszakította tekintetét a férfiről, párduemozgásával a kijárához vonult, és feltépte az ajtót. Mielőtt ~~ki mentlibbent~~, még egyszer visszasandított rá. Azóta is őt bámulta, szemei akár az akvamarin: megkövült~~ek~~, dögüres~~ek~~ és sápadt ég-árnyalatú~~ak~~.

A fiú megvetően horkantott, aztán a bizzar szituációt maga mögött hagyva ~~kilépetthatott~~ az augusztusi éjszakába.

Körbekémlelt.

Balkéz felől burkolatlan bekötőút mutatott be neki göröngyös, végelethatatlan földujjával. Nem mintha neheztelt volna rá valamiért, sőt. Szinte már cimborákká lettek ők ketten, amióta csak idejárt ~~biznisz-ügyben~~: akár egy tökéletes bűntárs, az út mindig elvezeti a céljához, de amint ezt megteszi, nem törődik többé vele.

Jobbra ellenben egy nyurga vizesárok pihentette ~~üreges~~, nedves kriptatestét. Ez már manipulatívabb jószág módjára kuvikolt, ~~holtságával~~halni vágyókat csalogatott, álomtalanul aludt, kómájában mégis dalolt: ~~gGyere csak, villásnyelve majd én elhantollak balladákat~~ kántálta villás nyelvel minden kóbor léleknek, aki a közelébe ~~udvartartásába~~ merészkedett. A fiú elég kárhozott volt ahhoz, hogy megértse a duruzsolást, de túl ép és éber, hogy engedelmeskedjen neki.

Nem, neki nem az a mocskos kanális lesz a sírja. Ma nem, még nem. Ő harcol tovább a józanság és a téboly határvonalán – ~~mindaddig, amíg van kiért~~.

Amúgy is túlon túl önhitt még a halálhoz.

Nem úgy, mint a szőke lány, aki háttal neki az árokparton ~~vesződve, háttal~~ állt ~~neki~~, magát ölel~~ve~~én, előre-hátra ringatóz~~va~~én. A sírást már sikerült abbahagynia, de ~~az ingertől~~–még mindig ~~tüdőszagga~~őn ~~hangosan?~~ hüppögött.

A fiú hangtalanul ~~somfordált~~ mögé.

– Szép esténk van, nemdebár?

A lány megugrott ijedtében. Feltehetőleg nem számolt semmilyen társasággal, végképp nem a fiúéval.

– A... ~~hhh~~... franc... ~~hhh~~... essen be...~~hh~~...léd! – zihálta hüppögve. – Csak te...~~üh~~... kellettél még i...~~hh~~...de!.

[KZs14] megjegyzést írt: a libbennek egy könnyed, táncos jelentéstartalma is van

[KZs15] megjegyzést írt: a megszemélyesítés egy nagyon erős költői eszköz, de két ilyen hosszú bekezdésen keresztül túlzóna válik és elveszíti a hatását

[KZs16] megjegyzést írt: nagyon jó horog!

[KZs17] megjegyzést írt: a somfordált jelentéstartalma feltételezi, hogy tétova a fiú

és mivel itt kezdődik a beszélgetésük, itt jelzem, hogy ezen a ponton nem tudunk még semmit a fiú és a lány kapcsolatáról azon kívül, hogy osztálytársak és a fiú idegesítőnek találja a lányt. nekem hiányzik az, hogy miért megy oda hozzá, hogy mit gondol, mit érez, amikor megszólítja – néhány mondatos kiegészítés lenne, viszont jobban el tudnánk helyezni a viszonyrendszerben őket (valamivel lejjebb kimondja a fiú, hogy kíváncsi, ezért szólította meg, de ott késő már ez az infó az olvasónak)

formázott: Behúzás: Első sor: 1 cm

Ám a fiú nem gátított.

Ó, köszönöm. Segíték, ahol tudok. Odass', milyen szép ma a telihold! Az udvara majdnem olyan eszményien rajzolódik ki, mint a felpuffadt karikák a szarrá bögött szemek alatt.

Baszódj meg! – nevetett fel keserűen a lány hátravetett fejjel. A lány hátraesüklő nyakkal röhögte világgá-sereegő örületét. Kihívóan hunyorgott az égboltra, és valóban farkasszemet nézett a holddal, de nem azért, hogy gyönyörködjön benne. Csak megátkozta azt is, mint minden mást ezen a vétkes éjen. Az égitest-foszforeszkáló lánggömb túrta szidalmának paraszát, és közben csendes illuzionistaként végezte örök feladatát: ezüsfátyollal vonta be a tájat, és táncoltatta az árnyakat, hogy úgy tűnjön, mintha csavargó szellemek lopakodnának a félhomályban. Vagy talán, talán tényleg ott voltak, hogy besűrűsítsék baljós hatalmukkal a levegőt, és fojtogassák a lányt. Pedig ő nélkülük is fuldoklott. – Minek vagy egyáltalán itt? Minden pletyka igaz rólad, mi?

– Ugyan, kérek! Nem szabadna figyelemmel jutalmaznod mindenféle ármányos sziszegéseket. Csak dolgom adódott a környéken. Úgy vélem, neked is.

A lány nem hagyta magát megtéveszteni, túl jól ismerte már ezt a tenyérbe mászó modort. – Lehetne... hhh... hogy most... üh... békén hagysz? – hüppögte. Lesimította egyszerű, violalila ruháját, majd veszettül kotorászni kezdett a vállára függesztett retiküljében. Kisvártatva egy doboz mentolos Marlborót meg egy öngyújtót húzott elő, és egy kivénhedt láncdohányos rutinjával kezdett szipákolni rágyújtott. Hánykolódó gyomra minden slukkal csekélyebben rándult, mígnem végleg megnyugodott. A nikotin jó hüppögéscsillapítónak bizonyult.

A fiú szemtelenül kikapott egy szálat a nyitva felejtett kartondobozból, aztán ajkai közé illesztve, két ujjával harapófogóként rátartva odahajolt a lányhoz, hogy az ő égő cigarettavégével gyújtsa meg a sajátját.

– Ki volt odabent az a jókötésű fiatalember?

– Mintha nem lenne nyilvánvaló... – felelte a lány rekedten. Legszívesebben elnyomott volna egy csikket a fiú homlokán, amiért az cigit és tüzet lopott tőle, de nem maradt már lélekjelenléte a viszályhoz. Az előbbi után nem.

– A hasonlóság elképesztő.

– Mennyit láttál?

– Sokat, de nem eleget. Ezért informáldok érdeklődök ily' illedelmesen.

– Ne ártsd bele magad! Felejtsd el azt is, hogy találkoztunk.

[KZs18] megjegyzést írt: a fiú nyakatekert, szlenget és régies kifejezéseket ötvöző stílusa jellegzetes, bár kissé nehezen érthető – annyi észrevételem van vele kapcsolatban, hogy ha nem marad végig ilyen, hanem feloldódik egy idő után, akkor itt az elején jó lenne jelezni, hogy miért veszi fel ezt a stílust (mert idegesíteni akarja a lányt? mert így akarja jelezni a távolságot kettejük között?)

[KZs19] megjegyzést írt: ebben a bekezdésben én úgy érzem, kilépünk a fiú szemszögéből, nem az ő szűrőjén keresztül látjuk a lányt

[KZs20] megjegyzést írt: szép

[KZs21] megjegyzést írt: ez határeset, hogy kilépünk-e a nézőpontból

[KZs22] megjegyzést írt: ezt a fiú szemszögéből nem tudhatjuk

[KZs23] megjegyzést írt: kilépés a fiú szemszögéből

[KZs24] megjegyzést írt: sehol nincs kimondva a fiú gondolatai között, hogy mire gondol, ezt érdemes lenne tisztázni valahol (úgy 80%-ig biztos vagyok benne, hogy a lány apja volt a férfi, de aztán fiatalembernek nevezi a fiút – szóval talán nem annyira idős, hogy az apja lehessen, hanem a bátyja? ha az egyik tippem sem talált, akkor mindenképpen konkrétan ki kell mondani, mire gondol 😊)

A fiú ~~színészi-tettetett~~ méltatlankodással csücsörített.

– Mm, hát az nem lesz könnyű, bájos s kellemes ma este egészen megbabonázó. ~~Ez az új gót sminkírányzat például t~~isztára bedurrantotta a fantáziámat, ~~menyei~~, ahogy a ~~festék-smink lefolyt az arcodrakörülfolyta a szeplőidet~~. És ahogyan a nyálad ~~az imént~~ elvegyült a taknyoddal... ~~húúh~~, reggel lehet, lepedőt kell majd mosnom, mint holmi kiskamasznak.

– Ki is nézem belőled, hogy erre gerjedsz, te felfuvalkodott seggfej – dörmögte a szőke lány resignáltan, majd az árokba pöckölte a ~~toxinpálcika-elszívott, elhamvadt csonkjátcsikket~~. – ~~Megjött a taxim.~~

– Azt mondd? Azt hittem, ez a sárga kis kocsi itt átellenben csak egy hepatitis A-s hullaszállító.

A lány már rá sem legyintett az epés kommentárra.

– Életem első és utolsó szívességét kérem tőled – morogta, miközben átvágott a hepehupás hulgánsztrádán, és kinyitotta a ~~jármű-taxi~~ ajtaját. – Maradj ki ebből!-

A fiú ráérősen, füstkarikákat ~~el-eresztveén figyeltéxírozta~~, ahogy az autó elkacsázik ~~a horizontról~~, és az ~~ében korahajnal-éjszaka~~ kifent metszőfoga összecsattan mögötte. Két ujjbegye köz~~ötté csippentve~~ sodorgatta a cigarettát. És ennek az *eminens, szenteltvízben főtt pulykatojánsnak tavaly még volt pofája kioktatniseledást tartani a dohányzás káros hatásairól, azon az időtlen, egészségségmegőrzés tematikájú osztályfőnöki órán. Bú, hipokrita.*

–Néhány szippantással később maga is készen állt egy nagyívű távozásra; szokásos fuvarja helyett azonban szintén taxit hívott.

–Mint ilyenkor mindig. És hazafelé ugyanazokon őrlődött, mint ilyenkor mindig.

–Ugyanazokon az agyvelőt rágó gondokon, amik egyúttal a szívét is sorvasztották. Ötletelt, mérlegelt és stratégiákat gyártott – egészen addig, amíg le nem parkoltak a ~~Gellért-hegyi luxusvillakvartély~~ előtt, melyet ~~a fiú~~ rendszerint előbb ~~becézett nevezett~~ mészárszéknek, mintsem otthonának. ~~Vagy Colosseumnak, amikor nagyon stílusos akart lenni.~~

–A bejárat ajtó kilincsét ~~csak~~-mintegy ~~reflexszerűen-megszokásból~~ nyomta le; ~~egyébként~~-biztosra vette, hogy hajnali háromkor már szüksége lesz a kulcsára.

Újfent tévedett: pár óra leforgása alatt másodjára. Az ajtó kinyílt, ő pedig ~~egy~~ ~~elsuttogotté~~ káromkodás közepette besliszant, és már elő is készült a hűgának címzett fejmosással, amiért ~~az~~-megint úgy esett haza a buliból, hogy elfelejtett ~~bezárni maga mögötte a zár működési elvét~~.

formázott: Behúzás: Első sor: 1 cm

[KZs25] megjegyzést írt: itt jól látszik, hogy miközben a párbeszéd zajlik, nem jelenik meg információ a karakterek környezetéről, hogy zajlik-e bármi körülöttük (mint egy autó érkezése) úgy tudnám megfogalmazni, hogy olyan érzés, mintha annyira közel lenne a fiú „kamerához”, hogy „kitakarja” a többi karaktert és a hátteret

[KZs26] megjegyzést írt: a hajnal pont az az időszak, amikor megjelennek a színek

[KZs27] megjegyzést írt: ellentmond a két mondat egymásnak, a szokásos fuvar helyett taxi, de valójában mindig taxit hív

[KZs28] megjegyzést írt: ez az első jelzése annak, hogy magyar környezetben, Budapesten játszódik a történet – itt későn van

a kvartélyt azért cseréltem, mert régies szó és a luxussal kissé ellentmond egymásnak

[KZs29] megjegyzést írt: ezt azért húztam, mert az előző mondat vége hatásos, ha ezt itt mögé kerül, csökkenti a hatást

—De hamar szembesült vele, hogy a konyha felől szűrődő neszek nem nőhöz tartoznak – egyik sem, pedig ~~kettő is döngicsélt amonnan két embert is hallott onnan.~~ Megszólt a fejében a vészharang, ahogy felismerte a hangjukat: az egyik Két, születése óta kongatott vészharang: az apja kényúri tónusa, a másik meg az iskolaigazgatójának piszmogó dadogása.

—Mi van itt? Mindenki megkergült a teliholdtól? Spontán pizsipartit rittyentett ez a két félkegyelmű?

— Hajlandó vagyok betartani az alku rám eső részét, jóllehet az általam megszabott ellenérték látványos kivitelezését várom el – manifesztálta-jelentette ki az apja állhatatos an, torok hangonból köpött, antik betűtípussal.

A fiú óvatosan settenkedett közelebba titokzatos dialógus irányába. Minden megtett arasszal nőttön-nőtt bensőjében egy lidércnyomásos sejtelem, ami a mellkas ába mélyesztette a előtt lóbálta kampós hársiakarmát.

—Az igazgató haboz otva nyögött a válasszal, végül mégis kiny ögteekeregte:

— Ha... tényleg... ha tényleg ez az ára...

— Semmi másban nem szenved hiányszükséges fejleszteni – robajlotta az apa hangja ridegen, mégis vallásos imádattal. – Ez az egyetlen gyengesége. Ha ezt is kiiktatom, csodálatos lesz.

—A fiú tudta, hogy ez a gránitkeménységű, ártó magasztalás, ami csak ártani képes, csakis egyvalakinek szólhat. A sugallat Megérzése bizonyossággá tényészett szilárdult, a hársiakarom barbár módon tépett hódítóvá avanszált szívének jobb kamrájában.

—És a történet, ó... az még csak most kezdődött el.

[KZs30] megjegyzést írt: hiányt szenvedni és valami gyengeséggel bírni nem ugyanaz, ezért cseréltem az előző mondatnál – mivel nem tudom, miről beszélnek, ez csak egy tipp, ami ide illeszkedhet megérzésre, nem kell ennek maradnia

[KZs31] megjegyzést írt: kiszólás

1. fejezet

*

Flóra

A szám is távra maradt megrökönyödésemben. Basszuska, egy pillanatra testen kívüli élményem volt, ként kívülről! láttam magam: valami egy nagyon furcsa csajt, aki üveges tekintettel bámulja a tévét, miközben jobbán egy hiperaktív primadonna vonaglik, és még jajveszékel a képernyőre meredve is hozzá.

[KZs32] megjegyzést írt: később ki fog derülni, hogy nincs baja, viszont itt ezt még nem tudja megállapítani az olvasó, a vonaglás és a jajveszékelés azt hívja be, hogy valami fájdalmas és komoly dolog történik vele

Hát kirázott a hideg – így, az otthon melegében.

Hm. Otthon vagyok. Otthon? Otthon... csak még, csak még nem érzem annak.

De majdcsak eljön az ideje.

– Zsó... – kezdtem volna, de barátnőmre pislantva megakadtam. – Jó ég, te sírsz?!

– Ne eeem! – Naná, hogy nem sírt. Zokogott.

Felsőhajtottam, valahonnan a tüdőm morzsaléksztintj legmélyéről. Tudjátok, az a legeslegajja, a női táskákban itt tároljuk a péksüti kiszóródott morzsáit, a lejárt szavatosságú rúzsokat, meg az arcátlanul szertegurult tamponokat. Igen-igen, egy sorral a taknyos zsepi részleg alatt.

– Ugye csak viccelsz?

– A könnyecsatornáim sosem viccelnek! Ez gyönyörű-hú-húúú!

Hüpp-hüpp, igen. Ő itt az én örök barátságából gyártott utánfutóm, aki mondjuk úgy, kontinentális kapocs volt az elmúlt hat évben. Az épelméjűségem őrzője és rombolója, egy személyben. Az egyetlen, aki mindvégig mellettem állt, az egyetlen, aki ismeri a titkaimat, és az egyetlen, aki most telebógi Husit, a gyerekkori plüssvízilovamat.

A következő mosásánál be kell nyomnom egy kényeztető-centrifugaprogramot, hogy kimasszírozza belőle a traumát.

– Hogy lenne már gyönyörű, Zsófi? Szirupos, mint egy félpofányi-unikornisköpet! – hadonásztam a távirányítóval. – Az élet nem ilyen, a rosszfiú nem fog belehabarodni a jókis lányba! Ez a rosszfiú tuti nem. Nálam jobban senki nem hisz a tündérmesékben, és a szeretet gyógyító erejében, de az pusztán irreális, hogy egy pszichopata csontváz...

– Lidérc, könyörgöm, lidérc! Ez a csontvázszerű alak csak az átlényegült formája.

– Bánom is én, mindegy, hogy nevezzük, totál hihetetlen, hogy ez az alutáplált, szemgolyótlan sorozatgyilkos abbahagyja a hobbivérontást csak azért, mert a vérfarkaslány ráveti a két szép szemét. Oké, biztos irigy a csajra, hogy neki van miből kigereblyéznie a csipát reggelente, de ez még nem indokol semmilyen szerelmi szálát!

– Semmit nem értesz! – hurrogott le fejét csóválva, nyakát érzéketlenül tekergetve. – „Hiába kéred azt, / Ki kínjainknak nem volt részese, / Nem ért, nem ért!
- Halk a jajnak szava, / S a trón magas. Mért nem hívsz engemet, / Ki eltakarlak, s

[KZs33] megjegyzést írt: jó horog – viszont nem lesz használva a szöveg további részében

[KZs34] megjegyzést írt: leleményes a morzsaléksztint magyarázata, viszont itt zavarossá teszi a szöveget – először tüdőről beszélünk, aztán női táskáról, és mindkettőnek a morzsaléksztintjéről. ezért ezt innen, bármennyire is imádom, húzni javaslom

formázott: Betűtípus: Nem Dőlt

[KZs35] megjegyzést írt: inkább narrációba kerüljön, ha szaggatottan hüppög

[KZs36] megjegyzést írt: az utánfutónak van egy negatív jelentéstartalma, ha nem az a dinamikájuk, hogy Zsófi lohol Flóra után, aki nem igazán örül a jelenlétének, akkor ezt cserélni érdemes

[KZs37] megjegyzést írt: esetleg: kapcsom volt a külvilághoz?

[KZs38] megjegyzést írt: ezt a fókusz megtartása miatt húztam: a plüss behozásával már megcsillant a humor, ha tovább visszük, eltérülünk a jelenettől

testemmel fogok fel / Minden csapást.¹ Egyébként is, te ragaszkodtál ehhez a filmhez. Én Bencicóval akartam megnézni a jövő_héten.

– Mert az év legnagyobb szenzációjaként lett beharangozva! – szegeztem neki a távirányítót? csakazértis krafttal. – És értek én minden eltúlzott ideológiát a jelenléted nélkül is, nem kell hozzá se a tested, se a szaktudásod. Csak nem szeretem, ha a dolgok ártatlanabbul vannak lefestve, mint amilyenek valójában. Úgy hívják: parasztvakítás. Amiből aztán mi lesz?: öÖnámítás.

– Úgy hívják: a remény törekeny hernyócskája. Amiből aztán mi lesz?: aA boldogság álomszép pillangója. Már ha hagyod kikelni a bábjából.

Jaj már, nyilván. Könnyű így gondolkozni, ha az ember arcát nem nyomták még bele földünk összes mocskába.

– Na jó, próbálkozzunk máshonnan – illesztettem össze a tenyerem. – Tegyük fel, hogy ez a románc *tényleg* megalapozott. Még ha ebbe bele is törődöm... mégis mennyire gáz, hogy ennyit változtak a másikért? A világuk alapjaiban rengett meg, és szinte új emberré kellett válniuk egymásért.

Zsófi a szájába biggyesztett egy burgonyaszirmot a házimoizizós nasi- arzenálunkból, és úgy billegtette ajkai között, akár egy pipázó javasasszony. – Nhem űh embehek hettek, cshak önmahuk leghobb vehziói. – Aztán összeropogtatta és lenyelte. – Ilyen a szerelem, Flóra. A legjobbat hozzátok ki egymásból.

– Őm, valóban? – Én is rároboltam egy-maréka csipszre. – Mint amikor tavaly féltékeny lettél Ben úszómesterére, és kitaláltad, hogy te meg a víziszonyod megtanultok és versenyszerűen fogtok-sportszerűen úszni, csak_hogy *mindig* a közelében lehess? Milyen álomszép pillangévége is volt! Már filozófus-történetíró ősöm, Flórodotosz is feljegyezte: kevés üdítőbb élmény létezik annál, mint egy majdnem vízbe-fulladás túlélése.

Nemtörődöm mosollyal vonta meg a vállát.

– A legrosszabbat is, nem tagadom. A pontos-terminus technicus minderre nem más, mint a szenvedély.

A plafonra emeltem a pillantásom, és inkább felbefaltam a kezemben nyomorgatott rágcstát, mielőtt a testhőmtől leolvadt volna róla a tejfölös snidling.

Végül is, mit okoskodom? Nemhogy lövésem, de még buborékfólia-pukkanásom sincs az egésztől. És milyen jó ez így! Jelenleg másra sem vágyom, minthogy

[KZs39] megjegyzést írt: lesz ennek az idézetnek – vagy magának Az ember tragédiájának – később konkrét szerepe? Zsófi karakterének része az, hogy fejből idéz memoritereket vagy akár egyéb költeményeket társalgás közben?

Azért kérdezem ezeket, mert ha bármelyik igen, akkor nagyszerű, viszont ha nem, akkor ezt itt érdemes átgondolni, mert kisség kilóg.

[KZs40] megjegyzést írt: ez nagyon drámaian hangzik, de még nem tudunk eleget a karakterről, hogy el lehessen helyezni

[KZs41] megjegyzést írt: itt is vagy azt javasolnám, hogy legyen kiírva és narrációban elmondva, hogy hogyan hangzott,

vagy tényleg vegyél a szádba egy csipszet és írd végig, hogyan hangzik :D én egy ceruzával kísérleteztem, T hangot, ha nem a fogam közé fogom, nem tudok kiejteni

¹ Madách Imre: Az ember tragédiája, Negyedik szín

önmagam szívyszerelme lehessen, ~~de az csordultig~~. Tökéletesen elhernyóskodom: békésen és lassan ~~olyan lassan, hogy szinte már csiga vagyok~~. Bábozódásra így végképp semmi esély, akármilyen szexi csúszómászó gazfickó kúszna is a színre.

Bocsibocs, szabadúszó ~~emancimancit játszom~~.

Megállítottam a filmet.

– Kadi bácsi még órákig odalesz az ~~olvasókönyv~~klubjában. Levegőzhetnék is akár, ez a nyár utolsó napja!

Zsó szorosabbra igazította a feje ~~tetején összekötött világosszőke hajátbúbjára csurkázott, világosszőke lófarkát~~.

– És a film?

– Befejezzük, amint bejöttünk az udvarról, ígérem! Bele is betegednék, ha nem tudnám meg, mi lesz a végkifejlet. Vajon a kötelékük kibírja az erőrobbanást? Lesz gyerekük? ~~Ha igen, miféle entitás lesz a peronty?~~ Mit kapunk, ha összemixelünk egy szemtelen, ~~anorexiás~~ csontvázat egy cuki, szőrmók farkaskutyival? ~~Afgán agarat?!~~

– Szörnyű rosszul áll neked a cinizmus, hagyd meg nekem ~~a szakmát~~. Különben meg a te szempontodból aztán ~~fenem~~indegy, hogy ez a nyár utolsó napja. Nem ereszkedsz le a pórnéphez, Miss Műnemértő ~~Magántanuló~~.

Nagyot nyújtóztam, próbáltam a testemmel ~~befogni a ház kósza energiáit~~.

– Ennyire azért ne lelkesedj... – Igazán szükségem lett volna rájuk. – Mi lesz, megyünk már?

– Nemleges választ meg se kíséreljek, igaz? Földhöz vágnád magad, most, hogy testközelből teheted.

Rávi~~gyorogtam~~~~lantottam a telifogas részegesimpánz-vigyoromat~~.

– Legalább ~~előttem~~ merek ilyen nagyvagány lenni. Ne vedd ezt el tőlem!

– Eszem ágában sincs. Van viszont egy feltételem.

– Ah...

– Mondd ki, hogy a lidérc emberi alakja mennyire bugyiszaggaóan dögös! Gyerünk, hallani akarom. Hangosan, köpd ki! ~~Nanana, miért lóbálsz úgy Husi lábát, mintha karaterúgásra készülne? Hé, hé, hé, mi a...? Pfff, te örült! Belenyomtál a számba egy vízilócsüsköt! Várj csak... sajtszós van nálam, és marhára nem félek használni. Jiiihááá!~~

~~Nos hát, ez az a történet, ahol egy budapesti családi otthonban-légtérben két barátnő önfeledt hahotája mellett jalapeno sajtmarítás is szállingózik.~~

~~Biztonsági öveket bekapcsolni, ééés:~~

[KZs42] megjegyzést írt: bezavar a képbe a csiga, ezért kivettem

maga a hernyó-pillangó képet kicsit feljebb is használnod, ott a romantikus remény és boldogság metaforájaként itt Flóra azt mondja, hogy nem akar romantikus kapcsolatot, viszont bejön a hernyó, mint a romantikus kapcsolat reménye, amit itt már mást jelent ezután bejön a szexi csúszómászó is, mint potenciális romantikus partner, azonban a korábban felvázolt szimbólumrendszerben nem a romantikus partner a rovar, hanem maga a szerelem

ezért ennek a képnek a használata itt zavaros, vagy cserélni, vagy kitisztítani lenne érdemes

[KZs43] megjegyzést írt: ez nem teljesen világos, hogyan kapcsolódik az eddigiekhez

[KZs44] megjegyzést írt: :DDD

[KZs45] megjegyzést írt: akkor ő nem az osztály üdvöskéje lány, akivel az első fejezetben találkoztunk?

[KZs46] megjegyzést írt: ezt nem értem

[KZs47] megjegyzést írt: ez a rész kiszól a szövegből az olvasónak, hogy elmagyarázza, mi történik – érdemes lehet inkább megmutatni a jelenetben

Jó szórakozást!

*
-Tomí

— És a megbeszéltek szerint, holnap haladéktalanul jelenésed van az igazgatói irodában, különben...

Ez volt a kibaszott végszó: elhalt lelkű, kölykét maró kutya csaholása. Pedig apám, Padre nem ereszkedett négy lábra, kifogástalan tartással veszett meg. Na is vicsorgott, impozáns szókészletet hörgöttacsargott.

Önkény Nagyúr Apám így éhezik-készült a pusztításra. ölébe szalvétát hajtva, ezüst étkészlettel zabálta a szabad akaratom.

Mm, mik ezek a lírai gondolatok? Le sem tagadhatnám, hogy túl vagyok az első szemem, dolgozik a pirulába döngölt kémia. Bárhogy is, én meg nem hallgatok egy újabb „különbent”-aduászt, mert féltő, hogy eret vágok.

És nem épp-a sajátom.

Kedves Fanni!

Érdekes, figyelemfelkeltő történetnyitást olvashattam, amelyben a megjelenő nézőpontkarakterek hangja jól elkülönül. Ez nagy előny, sok szerzőnek okoz nehézséget, itt viszont megvalósul ☺

Ami nem teljesen egyértelmű számomra, hogy mi lesz a történet olvasói célcsoportja: YA vagy NA korosztály. A karakterek kora és Flóra részének könnyed nyelvezete inkább YA felé billenti számomra, míg Tomi és a prolókus narrátorának részei az alkohollal, depresszív gondolatokkal és a kábítószer sejtetésével inkább egy sötétebb NA történet képét villantják fel.

Amit még szeretnék említeni, hogy így két fejezet után nem látszik az, hogy milyen irányba fog indulni a történet, mi is az írói ígéret, mi lesz a fókusz. A prolókus behozza a sötétebb vonalat, Flóra részénél pedig megjelenik a romantikus ígéret, azonban ennél több nem látszik egyelőre a szövegből. Ez azért is van, mert sok információ csak lebegtetve jelenik meg, nincs mihez illeszkedniük, nincs hová beépülniük.

[KZs48] megjegyzést írt: szintén kiszólás az olvasónak ha a regény online publikálásra készül, akkor maradhat, viszont ha kiadásra szánod, akkor ezt érdemes lenne kivenni – papírkönyvben féltő, hogy retrónak éreznék az olvasó

[KZs49] megjegyzést írt: ez inkább az „atya” mint pap jelentést hozza be, mint az apát, emiatt nem világos első olvasásra, hogy ki ez (utalások vannak rá a szövegben, ki lehet következtetni, de nem egyértelmű azonnal)

formázott: Betűtípus: Nem Dólt

formázott: Betűtípus: Félkövr

formázott: Betűtípus: Félkövr

formázott: Betűtípus: Félkövr

A narratív horgok, amelyeket használsz jók, felkeltik az olvasó figyelmét és behúzzák, hogy tovább olvasson, viszont felvetés szintjén maradnak, a konkrét jelenetekben nem igazán foglalkoznak a bedobott témákkal, konfliktusmagokkal tovább a karakterek. A karakterekről viszonylag keveset tudunk meg, nem jelenik meg szilárdan körülhatárolható motiváció, vagy olyan magia ennek – hiszen még a történet elején járunk – ami kiemelkedne annyira a szövegből, hogy felismerje az olvasó és rámutathasson: ezzel fogunk majd foglalkozni.

formázott: Betűtípus: Félkövér

Általánosságban elmondható a szövegről, hogy egy kissé nehezen olvasható. A nyelv kreatív használata pozitív dolog, egyedi stílust ad és élvezetes olvasmányt – viszont fontos ügyelni arra, hogy ne nyomja el a történet többi elemét. A javítási javaslatok egy része ezt célozza, egy másik részük pedig a pontosítást.

formázott: Betűtípus: Félkövér

Néhol az érződik, hogy a kreatív nyelvhasználattal brillírozol, de ez elmossa a jelentést, vagy megakasztja a hangulatot. Megmutatom itt egy konkrét példán, hogy érthető legyen a logika ott, ahol belenyúltam a szövegbe (de ettől függetlenül, ha bármi nem világos, akkor kérdezz bátran, mert nem magyaráztam mindenhol):

formázott: Betűtípus: Félkövér

Alighogy ezt eldöntötte, a klub aiján rostokoló, kopott, rozsdanyűtt kolomp otrombán felbűfögött. A fiú arrafelé kapta a fejét, de hiába; nem az a patkány szivárgott át a küszöbön, akire úgy várt.

Hanem egy éppoly oda nem illő alak, mint ő maga.

Itt a rostokol egy nagyon választékos szó, azonban a jelentése belezavar abba, hogy az aijtóra/ajtó fölé van erősítve egy kolomp. A felbűfög szó nagyon jól illeszkedik az atmoszférába, amivel egy kényelmetlen, lecsúszott, némileg visszataszító helyet mutatsz meg, viszont egy kolomp hangját nem írja le pontosan, hatékonyan. A második mondatnál a fiú odanéz a bejáráshoz, de nem az érkezett meg, akit vár – ezután látjuk azt a baliós alakot, aki viszont megérkezett helyette. A „Hanem” összeköti a második és harmadik mondatot logikailag, így a „patkány, aki átszivárog a küszöbön” már erre az idegenre vonatkozik, hogy ő is egy patkány, aki átszivárog. Az átszivárog egyedi szóhasználat itt, a „beszivárgás” kifejezést hívja be, ami miatt olyasmit sejtet, hogy valaki félszegen vagy titokban beoldalog egy helyre, ahol semmi keresnivalója, vagy ahol bajba fog kerülni, ha észreveszik. Kémekre is szoktuk használni. Ha ez leírja azt, ahogy a férfi bejön az aijtón, akkor jó, azonban ha magabiztosan

masírozik be, mintha övé lenne a hely, akkor érdemes cserélni, pontosabb kifejezést használni.

Flóra részének sajátos, csacsogó stílusa van, ami jól működik. A humor eleme a túlzás, ami néhol átcsúszik nagyon drámai kijelentésekbe. Látszik, hogy humoros szerző vagy, és a legtöbb helyen működik is – viszont egyben túl sok: az egyszerűsítés és húzás célja itt az volt, hogy a humoros részek jobban kiemelkedjenek és összességében befogadhatóbb legyen a szöveg. Ha az olvasót minden mondatban megszórnak egy érdekes megfogalmazással vagy egy humorelemmel, az energiaigényesebbé teszi a szöveg olvasását, mint az ideális lenne.

Ebben a részletben látszik az, hogy erősen támaszkodsz a kreativitásra és humorra, viszont háttérben marad a karakterek felépítése és a konkrét események ezzel szemben. Az egész részletben kevés leírás van, nem látszik a karakterek környezete – és őket is villanásokból látjuk csak.

Vannak dolgok, amiknek nem kell azonnal egyértelműnek lennie, lamentálhat rajta az olvasó egy egész regényen keresztül, viszont vannak olyan részei is a szövegnek, amelyeknek első pillantásra érthetőnek kell lennie, hogy az ezeken való találgatás, gondolkodás ne vigye el az olvasó energiáját, figyelmét arról, ami valóban fontos. (Azt például jó, ha össze tudia rakni elsőre, hogy a prologus narrátora egyezik Tomival, – ha ez így van.)

Emellett az, hogy egy jelenetben kivel beszél a karakter, mi a cselekvésének a logikai sorrendje (fejmosást kap, amit tűr > elhangzik a „különben”, amin elpattan a türelme > faképnél hagyja az apját, bemegy a szobájába és magára zárja az ajtaját) jó, hogy ha könnyen értelmezhető.

Jó, hogy megjelennek szimbólumok (keresztre feszítés; apa, mint atya; villás kígyónyelv). Amire érdemes ügyelni, hogy ezek ne keveredjenek egymásba – ezeket jeleztem az oldalsávban.

Összességében érdekes történetindítást olvashattam, amelyben megjelenik a jellegzetes szerzői stílus és a humor is. Kifejezetten szép képek is előfordultak az írásban. Amire a szöveggel való munka során kiemelten érdemes ügyelni az, hogy a képek ne váljanak az érthetőség kárára.

formázott: Betűtípus: Félkövér

formázott: Betűtípus: Félkövér

formázott: Betűtípus: Félkövér

Belinkelek két cikket a testérzetekről és a narrációs távolságról, amelyek segíthetnek még a szöveg fejlesztésében:

<https://tehetsegirostudio.hu/2024/06/01/testi-es-erzelmi-reakciok/>

<https://tehetsegirostudio.hu/2024/02/02/testerzet/>

Remélem, hogy a szerkesztésem segítséget jelent majd a további munka során a kéziraton. Jó írást és sok sikert kívánok a továbbiakhoz 😊

← **formázott:** Behúzás: Első sor: 0 cm